

Genesa - Lecția 6

Un nume înecat în apele Potopului

Gen. 6:9 – 9:17

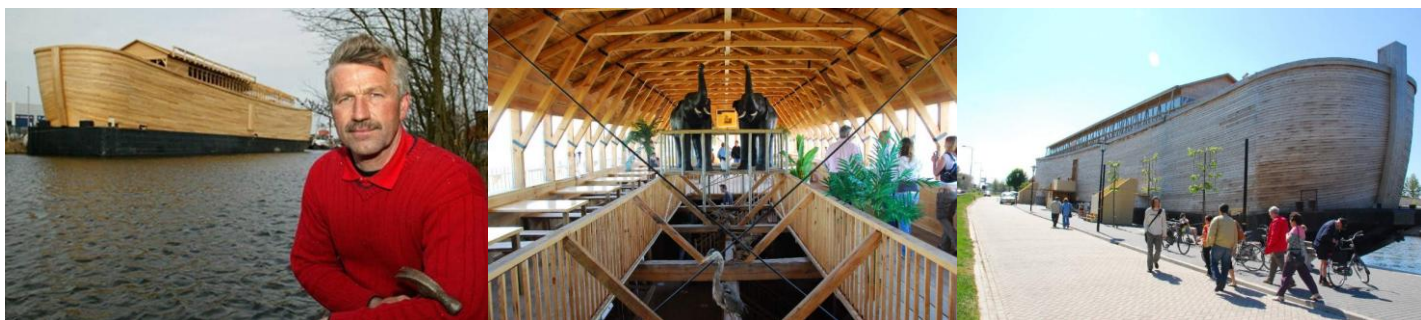
Sfârșitul oricărei fapturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul”.

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să înțelegem relația dintre nelegiuire și pedeapsă ca pe o manifestare a dreptății lui Dumnezeu, iar în lumina Potopului să discutăm conceptul judecății finale
- ✓ Să plecăm încurajați de exemplul lui Noe să înfruntăm batjocura lumii și să trăim cu mai mult curaj în ascultare de Dumnezeu.

Atunci când suntem tentați să ne plângem că suntem copleșiți de faptul că suntem în minoritate, că este greu ca să mergi împotriva curentului și ca să te păstrezi curat în mijlocul unei societăți corupte, să ne aducem aminte de Noe. Iată ce spune despre el autorul cărții Evrei:

„Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri, care încă nu se vedeau, și, plin de teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea, și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință” (11:7).

Nu știm cât a durat construirea corăbiei. Dacă privim imaginile de mai sus și dacă ne gândim la posibilitățile tehnice pe care le-o fi avut Noe, am putea estima că a fost vorba despre zeci de ani. În tot acest timp, Noe a fost obiectul batjocurii celor mici și a celor mari. Să faci o corabie pe un vârf de deal, și să vorbești despre potop celor care nu văzuseră niciodată ploaie, nu putea stârni decât dispreț și batjocură. Dar textul ne spune că Noe „a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință”. În comparație cu ce a fost chemat de Dumnezeu să facă Noe, ce ți se pare greu în trăirea vieții creștine în mijlocul celor care deseori de batjocoresc, pentru că nu alergi împreună cu ei la același potop de desfrâu?

Parcurgând lecția de față și privind istoria lui Noe, roagă-te să primești curajul de a osândi mizeria din jur, trăind în neprihănire pentru Dumnezeu.

1. Pe linia lui Lameh, cainitul, sunt menționate o serie de realizări culturale remarcabile. Ele nu împiedică însă dezastrul moral în care se termină istoria acestuia. Și după contopirea dintre comunitatea “fiilor lui Dumnezeu” cu cea a “fetelor oamenilor”, societatea continuă să prospere cultural (*aceștia au fost vitejii din vechime, oameni cu nume*, Gen. 6:4). Cum se termină totuși această istorie? Oare de ce?
2. Cum este descrisă decăderea morală a omenirii de dinainte de potop? Oare cum de *răul* a ajuns să fie atât de dominant?
3. Când s-au deschis zăgazarile adâncului și ale cerului, Dumnezeu s-a aplecat să ridice din ape ceea ce merita mântuit. *Ce a avut valoare în ochii lui Dumnezeu?* Găsiți vreo legătură între ceea ce a apreciat Dumnezeu și afirmația Domnului Isus din Matei 16:26?

4. Ai putea să faci o comparație între societatea dinainte de potop și cea din zilele noastre? Ia în considerare câteva aspecte:
 - ❖ Decadența morală a societății
 - ❖ Cine sunt cei care *umblă cu Dumnezeu* azi și ce rol au ei în societate?
 - ❖ Care este *corabia mântuitoare* din zilele noastre? (adu argument prin texte din NT)
 - ❖ Înspre ce final se îndreaptă istoria?
 - ❖ Ce avem *noi* de făcut pentru a influența spre *bine* societatea și a nu fi înghițiți de *rău*?
5. Hotărârea de distrugere a întregii omeniri era deja luată. Totuși, Dumnezeu avea încă o mână întinsă către toți cei care erau gata să se întoarcă la el. Cum poți argumenta această afirmație pornind de la relatarea evenimentelor premergătoare potopului?
6. Ce a promis Dumnezeu imediat după ieșirea lui Noe din corabie? (vezi 8:21-22)
7. Cu ce diferă binecuvântarea din 9:1-7 de cea din 1:28-30?
8. Care este esența legământului din 9:8-17? Ce implicații are acest legământ pentru noi, astăzi?

Aprofundare - Istoria potopului și mandatul preoției

Să ne aducem aminte că, în lumina narațiunii Pentateuhului, *Genesa* a fost scrisă din perspectiva evenimentelor Exodului. Tot cu ocazia Exodului se stipulează și *mandatul preoției* lui Israel între popoarele în mijlocul cărora l-a așezat Dumnezeu (Exod 19:4-6). Împlinirea mandatului preoției presupunea o *prezentare fidelă și relevantă a lui Yahweh popoarelor din jur*.

Cum slujește prezentarea potopului acestui scop? Aproape toate popoarele din acea vreme aveau scrieri ce vorbeau despre potop. Între acestea și relatarea din *Genesa* există asemănări și deosebiri. Haideți să luăm scrierile mesopotamiene ca și exemplu. Câteva dintre asemănări ar fi:

- ❖ Asemenea lui Noe, *Utnapiștim* este anunțat de zeul Ea să-și facă o corabie ca să-și scape viața.
- ❖ Zeii dezlanțuie potopul, la început, ca într-o joacă, făcând să crească urgia acestuia din ce în ce mai mult. Dar, la un moment dat, totul le scapă de sub control și, speriați, zeii se refugiază în ceruri.
- ❖ Utnapiștim a deschis fereastra corăbiei și, văzând că întreaga omenire s-a transformat în lut, a început să plângă. Corabia s-a oprit pe muntele Nisir. Și după ce Utnapiștim, dând drumul mai întâi unui porumbel, apoi, unei rândunici și, în urmă, unui corb, se convinge că apele s-au retras, el deschide ușile corăbiei și dă drumul la toate animalele aflate în ea.
- ❖ La ieșirea din corabie, el aduce o jertfă zeilor.

Dacă asemănările sunt evidente, nu mai puține sunt însă și deosebirile. Simpla prezență a lui Yahweh pare să îi sfideze pe dumnezeii mesopotamieni. Aceștia sunt mulți, capricioși, dar fără putere! Nici urmă de atotputernicia lor! Surprinși de propriile lor fapte, se ghemuiesc și plâng ca niște copii vinovați. Nici vorbă de atotștiința lor! Așadar, folosindu-se de vehiculul cultural al vremii, mesajul textului biblic este clar și inconfundabil în prezentarea lui Dumnezeu:

„«Cu cine Mă veți asemăna, ca să fiu deopotrivă cu el?» zice Cel Sfânt (...) Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeu cel vecinic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă” (Isaia 40:25, 28)

9. Cum explicați asemănările dintre istoria Potopului biblic și miturile sumero-akkadiene, cum ar fi, de pildă, Epopeea lui Ghilgameș amintită mai sus?
10. Cum ne ajută cele zece urgii din Exod sau istoria lui Ilie, de pe muntele Carmel, în explicarea acestor asemănări?
11. În ce fel a ajutat o astfel de prezentare contextualizată a evenimentului Creației, Căderii și a Potopului pe cei care se pregăteau să treacă Iordanul ca să-și împlinească mandatul preoției primit de la Dumnezeu (Exod. 19:4-6)?